

и наредятъ украшенията и се почисти кораба за всѣки случай.

Като стигналъ въ двора на палата, Иванъ заварилъ край дворцовата чешма една напета дѣвойка съ златни мѣнци на кобилица. Момата го запитала, кой е и откъдѣ пристига. „Азъ съмъ търговецъ отъ далечна страна, казалъ той, и въ сжщото врѣме поразгърналъ прѣстилка си, за да даде възможность на дѣвойката да съгледа скжпитѣ украшения.

— Ахъ, колко хубави златни изработки! извикала съ възторгъ тя, послѣ сложила на земята мѣнци и захванала да разглежда нѣщата едно по едно. — Всичко това трѣбва веднага да се отнесе горѣ въ палата. Нашата господарка-княгиня много обича всѣкакви златни изработки, та безъ друго ще ги откупи всички.

Тая дѣвойка, която била първа прислужница въ палата, отвела непознатия търговецъ право при княгинята. Послѣдната останала възхитена отъ донесенитѣ изработки и изказала готовность да ги откупи.

— Азъ съмъ слуга у единъ богатъ търговецъ, и това, което виждате тука, е нищо въ сравнение съ стоката на господаря ми. На кораба ни се намиратъ толкова много дивни изработки отъ злато, добавилъ Иванъ, че едва ли и най-богатъ царъ би могълъ да ги притежава.

Княгинята пожелала да прѣнесатъ всичкитѣ златни прѣдмети въ палата ѝ, ала хитриятъ търговецъ сполучилъ да я раздума. „Това би погълнало нѣколко дни работа, казалъ той, пъкъ едва ли въ палата ви би се намѣрило достатъчно мѣсто, за да се побератъ и наредятъ толкова скжпоцѣнности!“